

6.82x32.73	1	עמוד 4	מערב - כותרת	02/12/2012	34686007-4
בתי חולים - 84160					

ד"ר זאב פלדמן

לא הרופא צריך להחליט

« בשבועות הרופא העברי נשבעים פרחי הרפואה בישראל בין היתר במלים: "על משמרתכם הופקדתם יומם ולילה לעמוד לימין החולה במצור קתו בכל עת ובכל שעה..."
 העמידה לימין החולה הינה נר לרגלנו. בברית שבין הרופא לחולה, יודע החולה שהרופא יעשה הכל על מנת לסייע לו לחזור לבריאות שלמה.
 אך מה עם מצוקתו וסבלו, או יותר נכון – קיצור סבלו של החולה חשוך המרפא? כל דיון בנושא נע בין "קדושת החיים" אותה מייצגת ההלכה היהודית לבין האוטונומיה האישית המאפשרת לאדם החולה במחלה סופנית לבחור להפסיק את סבלו ולמות בכבוד.
 בשוויץ ובהולנד מתיר החוק פעולות אקטיביות המזרזות את מותו של חולה סופני הבוחר בכך, לאחר שמולאו סייגים מחמירים שנועדו להבהיר שאכן מחלתו של האדם סופנית, ושזהו רצונו.

למרות שהרופא הוא זה שעומד לצידו של החולה הסופני, תפקידה של החברה הוא להחליט אם ברצונה לשנות מערכת הכללים המנחה אותו בפעולותיו ברגעים גורליים אלה

בישראל, לעומת זאת, מתיר החוק המתת חסד פסיבית. "חוק החולה הנוטה למות", שנחקק בשנת 2005, מתיר שלא להאריך חייו של אדם החולה במחלה סופנית אם בחר בכך. החוק שם את רצונו של החולה הנוטה למות במרכז, אך יחד עם זאת מדגיש: "אין בהוראות חוק זה כדי להתיר עשיית פעולה, אף אם היא טיפול רפואי, המכוונת להמית, או שתוצאתה, קרוב לוודאי, היא גם גרימת מוות, בין שהיא נעשית מתוך חסד וחמלה ובין שלא, ובין לבקשת החולה הנוטה למות או אדם אחר ובין שלא".

החוק מתיר, אם כן, לא להתחיל בטיפול רפואי העשוי להאריך את חייו של החולה הסופני, אך אינו מתיר להפסיק טיפול שכבר ניתן.

למרות שהרופא הוא זה שעומד לצידו של החולה הסופני ובידיו הכלים לסייע לו במצוקתו, תפקידה של החברה הוא להחליט אם ברצונה לשנות מערכת הכללים המנחה אותו בפעולותיו ברגעים גורליים אלה.

ד"ר זאב פלדמן הוא מנהל המחלקה הנירוקירורגית ילדים בבית החולים לילדים ע"ש אדמונד וילי ספרא, המרכז הרפואי שיבא, תל השומר